

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγοντες διατείνονται ότι το Πρωτοδικείο, με την απόφαση της 30ής Σεπτεμβρίου 1998 στην υπόθεση T-154/96, Chvatal κ.λπ. κατά Δικαστηρίου, ακύρωσε τις διοικητικές αποφάσεις με τις οποίες το Δικαστήριο είχε απορρίψει την αίτηση των προσφευγόντων να εγγραφούν στον κατάλογο των προσώπων που έχουν εκδηλώσει ενδιαφέρον για να υπαχθούν σε μέτρο οριστικής εξόδου από την υπηρεσία, σαν εκείνο το οποίο περιείχε ο κανονισμός 2688/95 του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 1995, για τη θέσπιση ειδικών μέτρων που αφορούν την οριστική έξοδο από την υπηρεσία υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με την ευκαιρία της προσχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας.

Με την βαλλόμενη, όμως, εδώ απόφαση, η διοικητική αρχή του Δικαστηρίου αρνήθηκε να λάβει οποιοδήποτε μέτρο προς εκτέλεση της παραπάνω αποφάσεως του Πρωτοδικείου, κατά παράβαση του άρθρου 233 ΕΚ.

Προσφυγή της Sunrider Corporation, εταιρίας που έχει συσταθεί στις ΗΠΑ, κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) που ασκήθηκε στις 9 Φεβρουαρίου 2000

(Υπόθεση T-24/00)

(2000/C 135/25)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η εταιρία Sunrider Corporation, εκπροσωπούμενη από τον Axel Kockläuner του γραφείου Meissner, Bolte & Partner, Widenmayerstrasse 48, Μόναχο, Γερμανία άσκησε στις 9 Φεβρουαρίου 2000, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση R 137/1999-2 της 6ης Δεκεμβρίου 1999 καθόσον απέρριψε την προσφυγή της προσφεύγουσας·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Επίδικο εμπορικό σήμα: «VITALITE»

Προϊόν: Προϊόντα των διεθνών κλάσεων 5, 29 και 32 του διακανονισμού της Νίκαιας

Απόφαση προσβαλλόμενη ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρησης από το τμήμα εξετάσεως

Προβαλλόμενοι νομικοί ισχυρισμοί:

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1 β και γ του κανονισμού 40/94·
- το VITALITE έχει ήδη εγκριθεί σε 15 ευρωπαϊκές χώρες·
- η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά επίσης παράβαση της πρώτης οδηγίας του Συμβουλίου 89/104/ΕΟΚ της 21ης Δεκεμβρίου 1988, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τα εμπορικά σήματα.

Προσφυγή της Επιτροπής Προσωπικού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, των Johannes Priesemann, Marc van de Velde και Maria Concetta Cerafoli κατά της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας που ασκήθηκε στις 15 Φεβρουαρίου 2000

(Υπόθεση T-27/00)

(2000/C 135/26)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Επιτροπή Προσωπικού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, οι Johannes Priesemann, Marc van de Velde και Maria Concetta Cerafoli, εκπροσωπούμενοι από τους Norbert Pflüger, Regina Steiner και Silvia Mittländer, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το γραφείο Aloyse Schiltz, c/o Association Luxembourgeoise des Employées de Banque et d'Assurance a.s.b.l., 29, avenue Monterey, άσκησαν στις 15 Φεβρουαρίου 2000 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να παύσει να αφαιρεί τα δικαιώματα ή υποχρεώσεις του προσωπικού της εκ της Διοικητικής Εγκυκλίου 11/98, σχετικά με την πολιτική χρησιμοποίησεως του Internet της ΚΕΤ, της 12ης Νοεμβρίου 1998 (στο εξής: «Διοικητική Εγκύκλιος»·
- να διατάξει την καθής να ανακαλέσει την Διοικητική Εγκύκλιο και να ενημερώσει εγγράφως το προσωπικό της σχετικά με την ανάκληση αυτή·
- να διατάξει την καθής να παύσει να θεσπίζει κανόνες απευθυνόμενους προς το προσωπικό της συλλογικώς με στόχο να ρυθμίζει τη συμπεριφορά του, χωρίς διαβούλευση με την Επιτροπή Προσωπικού, όπως επιβάλλει το άρθρο 46 των Όρων Εργασίας του προσωπικού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας («ΟΕ»·

- να επιβεβαιώσει ότι η Διοικητική Εγκύκλιος είναι άκυρη και χωρίς έννομο αποτέλεσμα λόγω προσβολής των δικαιωμάτων της Επιτροπής Προσωπικού, όπως αυτά περιγράφονται στο άρθρο 46 ΟΕ·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα και ιδίως στα έξοδα της αναγκαίας νομικής εκπροσωπήσεως των προσφευγόντων τα οποία και θα καθορίσει.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγοντες είναι η Επιτροπή Προσωπικού της ΚΕΤ και τρία μέλη της. Ζητούν την ανάκληση και ακύρωση της Διοικητικής Εγκυκλίου της ΚΕΤ με την οποία καταρτίζεται πολιτική χρησιμοποίησης του Internet για τα μέλη του προσωπικού της τράπεζας.

Με την προσφυγή τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν κυρίως τους ακόλουθους ισχυρισμούς:

- Με την έκδοση της προσβαλλόμενης εγκυκλίου η καθής προσέβαλε το δικαίωμα της Επιτροπής Προσωπικού για διαβούλευση που προβλέπει το άρθρο 45 και 46 των Όρων Εργασίας του Προσωπικού της ΚΕΤ. Η εγκύκλιος περιέχει κανόνες σχετικά με τους όρους εργασίας του προσωπικού κατά την έννοια του άρθρου 45 ΟΕ και συνεπώς δεν μπορούσε να εκδοθεί χωρίς προηγούμενη διαβούλευση με την Επιτροπή Προσωπικού.
- Επιπλέον η Εγκύκλιος προβλέπει έλεγχο της εκ μέρους του προσωπικού χρήσεως του Internet. Το μέτρο αυτό ενέχει τον κίνδυνο προσβολής του δικαιώματος της προσωπικότητας των υπαλλήλων. Συνεπώς ήταν αναγκαία η προηγούμενη διαβούλευση με την Επιτροπή προκειμένου να κατοχυρωθούν τα ατομικά δικαιώματα των μελών του προσωπικού.

Προσφυγή της Deutsche Post AG κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 16 Φεβρουαρίου 2000

(Υπόθεση T-29/00)

(2000/C 135/27)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Deutsche Post AG, με έδρα τη Βόννη (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον Ferdinand Hermanns, δικηγόρο Meerbusch (Γερμανία), με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Marc Loesch, 11, rue Goethe, άσκησε, στις 16 Φεβρουαρίου 2000, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή, κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 1999, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 14 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4064/89 του Συμβουλίου (υπόθεση IV.M.1610 — Deutsche Post/trans-o-flex) και να ακυρώσει τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν με την απόφαση αυτή·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα·
- να υποχρεώσει την καθής να αποδώσει στην προσφεύγουσα, σε περίπτωση που γίνει δεκτή η προσφυγή, τα έξοδα στα οποία αυτή υποβλήθηκε σε σχέση με την τραπεζική εγγύηση που όφειλε να παράσχει προς εξασφάλιση της καταβολής του προστίμου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή προσάπτει στην προσφεύγουσα ότι, στο πλαίσιο της κοινοποίησης στην οποία προέβη δυνάμει του άρθρου 14 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4064/89, στην υπόθεση IV.M.1610, Deutsche Post/trans-o-flex, της παρέσχε, εκ προθέσεως, ανακριβή και πλαστά στοιχεία όσον αφορά την απόκτηση του ελέγχου της εταιρίας trans-o-flex Schnell-Lieferdienste GmbH. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα παρέσχε εκ προθέσεως ανακριβείς πληροφορίες σε απάντηση πλειόνων αιτήσεων παροχής πληροφοριών εκ μέρους της Επιτροπής. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή, στηριζόμενη, αφενός, στο άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο β', και, αφετέρου, στο άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού, επέβαλε στην προσφεύγουσα, σε αμφότερες τις περιπτώσεις αυτές, πρόστιμο ύψους 50 000 ευρώ.

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αποφάσεως υποστηρίζοντας ότι η καθής προέβη σε εσφαλμένη νομική ερμηνεία του άρθρου 14, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 14, παράγραφος 1, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση. Επιπλέον, ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας. Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι δεν παρέσχε ανακριβή ή πλαστά στοιχεία ούτε στο πλαίσιο της κοινοποίησης του σχεδίου πράξεως συγκεντρώσεως ούτε κατά την απάντηση στις αιτήσεις παροχής πληροφοριών.

Προσφυγή της Henkel KGaG κατά του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 16 Φεβρουαρίου 2000

(Υπόθεση T-30/00)

(2000/C 135/28)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Henkel KGaG, Düsseldorf (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Holger Friedrich Wissel και Christian Osterrieth, Clifford Chance Ründer, Düsseldorf, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Aloyse May, 398, route d'Esch, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 16 Φεβρουαρίου 2000 προσφυγή κατά του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα).